

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ
39Гж1 3449/2022
02.03.2023.године
Н и ш

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, у већу састављеном од судија: Тање Ристић, председника већа, Слађане Стојановић и Лидије Стошић, чланова већа, у правној ствари тужиоца Владимира Станимировића из Ниша, кога заступа адвокат Жарко Вујовић из Ниша, против тужене Република Србија - Влада РС, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Нишу, са умешачем на страни тужене, Драгане Петковић из Ниша, коју заступа адвокат Данило Николић из Ниша, ради поништаја решења, одлучујући о жалбама странака изјављеним против пресуде Вишег суда у Нишу 4П1бр.23/21 од 11.03.2022.године, у седници већа одржаној дана 02.03.2023.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе тужиоца, тужене и умешача на страни тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Нишу 4П1бр.23/21 од 11.03.2022.године.

Образложење

Првостепеном пресудом, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца Владимира Станимировића из Ниша, па је поништено решење Владе Републике Србије 24 бр.119-6395/2017 од 06.07.2017.године о именовању директора Студентског културног центра у Нишу, као незаконито. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 215.250,00 динара, док је одбијен захтев за накнаду трошкова поступка умешача Драгане Петковић из Ниша, као неоснован.

Против наведене пресуде тужилац је благовремено изјавио жалбу, побијајући пресуду у делу одлуке о трошковима парничног поступка при чему из образложења жалбених навода произилази да се пресуда побија због погрешне примене материјалног права и предлаже се да се иста преиначи у смислу жалбених навода.

Жалбу против поменуте пресуде изјавила је и тужена, побијајући пресуду из свих законом прописаних разлога, са предлогом да се иста преиначи у смислу жалбених навода.

Жалбу је изјавила и умешач на страни тужене, побијајући пресуду у целости, из свих

разлога прописаних законом, са предлогом да се пресуда укине и тужбени захтев тужиоца одбије као неоснован.

Испитујући оспорену пресуду, сходно члану 386. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/2011, 49/2013-одлука УС, 74/2013-одлука УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020), Апелациони суд је нашао:

Жалбе су неосноване.

У поступку пред првостепеним судом и побијаној пресуди, нема битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. Закона о парничном поступку, на које повреде овај суд пази по службеној дужности, нити повреде из тачке 12 исте законске одредбе јер пресуда не садржи недостатке због којих се не би могла испитати, чињенично стање је правилно и потпуно утврђено те је правилно првостепени суд нашао да побијано решење треба поништити.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да је Одлуком Управног одбора Студентског културног центра Ниш бр. 185/1 од 22.05.2017. године, расписан јавни конкурс за именовање директора СКЦ у Нишу на мандатни период од 4 године, да су услови конкурса да подносилац пријаве по конкурс у има високо образовање на студијама другог степена (Мастер Академске студије, специјалистичке академске студије или специјалистичке струковне студије), или лице које је стекло високо образовање на основним студијама на факултету од најмање 4 године, а које је у погледу права која из њега произилазе изједначено са академским називом „Мастер“, да лице има најмање 5 година рада у области образовања или културе, психичку, физичку и здравствену способност за рад, да има држављанство РС, да није правноснажном пресудом осуђено за кривично дело за које је изречена безусловна казна затвора у трајању од најмање три месеца, или које је осуђено за кривична дела ближе наведена у одлуци од 22.05.2017. године. У Одлуци о расписивању конкурса је наведено да се услови из конкурса доказују достављањем доказа уз пријаву на конкурс и то услови из прве алинеје, овереном копијом дипломе или уверењем о завршеном високом образовању, услови из друге алинеје, овереном потврдом послодавца, услови из треће алинеје специјалистичким лекарским уверењем које није старије од 6 месеци, услови из четврте алинеје оригиналом о држављанству, услови из пете алинеје уверењем, потврдом надлежног државног органа, а уз пријаву на конкурс подносилац доставља и своју краћу биографију и извод из МКР. Управни одбор СКЦ-а донео је и Одлуку о образовању конкурсне комисије за именовање директора СКЦ у Нишу од 22.05.2017. године, коју чине председник Драгана Павловић, њен заменик Дејан Чолић, други члан комисије Александар Благојевић и његов заменик Зоран Стојановић, трећи члан комисије професор Драган Томић представник Универзитета у Нишу и његов заменик Илија Крстић. Пријаве на конкурс поднели су тужилац, Владимир Станимировић, и умешач на страни тужене, Драгана Петковић. Дана 13.06.2017. године, комисија је на седници извршила увид у пријаву на конкурс Владимира Станимировић, као и у достављену документацију. На основу прегледа документације конкурсна комисија је дала мишљење да Владимир Станимировић испуњава формално правне услове прописане Законом о ученичком и студентском стандарду, статутом СКЦ-а Ниш, и из Одлуке о расписивању јавног конкурса. На истој седници конкурсна комисија је извршила увид у достављену документацију Драгане Петковић и на основу прегледа документације, конкурсна комисија је дала мишљење да Драгана Петковић испуњава формално правне услове прописане напред наведеним законом и статутом и да је пријава благовремена и потпуна.

На седници Управног одбора СКЦ-а дана 19.06.2017. године, донета је одлука о предлогу за именовање Драгане Петковић на место директора СКЦ Ниш. Наведена Одлука заведена је под бројем 228/1 од 19.06.2017.године. На основу предлога Управног одбора Студентског културног центра, Влада Републике Србије донела је решење 119-6395/2017 од 06.07.2017.године, којим је именovala Драгану Петковић за директора поменуте установе. Тужилац је тужбеним захтевом тражио поништај решења Владе РС наводећи током првостепеног поступка да Драгана Петковић не испуњава један од прописаних услова за именовање за директора СКЦ-а, односно иста нема 5 година рада у области образовања и културе. Именована је, као доказ да испуњава наведени услов, у поступку спровођења јавног конкурса доставила потврду фирме WIFI doo из Загреба, потврду Интернационалног универзитета Брчко дистрикт БиХ број I-01-18/17 од 03.03.2017. године, као и потврду Института за менаџмент људских ресурса Србије, од 02.02.2017.године, које потврде су и Конкурсна комисија и Управни одбор установе имали у виду приликом доношења одлуке о предлогу кандидата за директора СКЦ-а, те на основу којих је утврђено да Драгана Петковић испуњава услов 5 година рада у области образовања и културе. Тужилац је током првостепеног поступка тврдио да су потврде послодавца које је Драгана Петковић доставила невалидне и прибављене на незаконит начин, јер поједине од тих потврда нису издате на меморандуму послодавца, нити су заведене у деловодни протокол. Поред свега, два послодавца чије су потврде достављене као доказ, налазе се у иностранству и те потврде да би биле признате у Србији, морају да испуњавају све формално правне услове.

На овако утврђено чињенично стање, правилно је првостепени суд применио материјално право када је нашао да је решење Владе Републике Србије незаконито и исто поништио, и то из следећих разлога:

Одредбом члана 53. Закона о ученичком и студенском стандарду ("Службени гласник РС", бр. 18/2010, 55/2013, 27/2018 (други закон), 10/2019) прописано је да директор руководи установом. За директора установе може бити именовано лице које је стекло високо образовање на студијама другог степена или лице које је стекло високо образовање на основним студијама у трајању од најмање четири године по прописима који су уређивали високо образовање до 10. септембра 2005. године. За директора дома ученика, ученичког центра, ученичког одмаралишта, студентског центра и студентског одмаралишта може бити именовано лице које осим услова из става 2. овог члана има и најмање пет година рада са високим образовањем. За директора ученичког културног центра, студентског културног центра и дома културе може бити именовано лице које осим услова из става 2. овог члана има и најмање пет година рада у области образовања или културе. Мандат директора траје четири године. За директора не може бити именовано лице: 1) које је правноснажном пресудом осуђено за кривично дело за које је изречена безусловна казна затвора у трајању од најмање три месеца или које је осуђено за: кривично дело насиље у породици, одузимање малолетног лица, запуштање и злостављање малолетног лица или родоскрвљење; за кривично дело примања мита или давања мита; за кривично дело из групе кривичних дела против полне слободе, против правног саобраћаја и против човечности и других добара заштићених међународним правом, без обзира на изречену кривичну санкцију, ни лице за које је, у складу са законом, утврђено дискриминаторно понашање; 2) коме је изречена мера заштите од насиља у породици. О правима, обавезама и одговорностима директора одлучује управни одбор установе, у складу са овим законом и статутом установе.

Одредбом члана 54. истог Закона прописано је да директора установе именује оснивач после спроведеног јавног конкурса. Директора установе чији је оснивач Република Србија именује и разрешава Влада. У установама ученичког и студентског стандарда чије је седиште на територији јединице локалне самоуправе у којој је језик националне мањине у службеној употреби, приликом именовања и разрешења директора, примењују се и релевантне одредбе закона којим се уређују надлежности националних савета националних мањина. Јавни конкурс за именовање директора оглашава се у "Службеном гласнику Републике Србије" или у једном дневном гласилу које излази на целој територији Републике Србије. Јавни конкурс за именовање директора расписује управни одбор установе најкасније три месеца пре истека мандата директора. Управни одбор установе образује конкурсну комисију (у даљем тексту: комисија), коју чине: председник и два члана. Председник и чланови комисије имају заменике, који их замењују у случају одсутности. Председник комисије бира се из реда представника оснивача у управном одбору, а један члан је из реда представника запослених у управном одбору. По спроведеном јавном конкурсном, комисија сачињава листу кандидата који испуњавају услове за именовање, даје мишљење о сваком кандидату и листу са мишљењем доставља управном одбору установе. Ако комисија не сачини листу кандидата или не достави мишљење о кандидатима управном одбору у року од 30 дана од дана закључења конкурса, управни одбор образује нову комисију. Управни одбор установе, на основу достављене листе и мишљења о свим кандидатима, даје предлог за именовање једног кандидата и доставља оснивачу мишљење о том кандидату. Када је оснивач установе Република Србија, предлог и мишљење из става 10. овог члана доставља се Влади преко Министарства. Ако се одлука о именовању директора не донесе у року од три месеца од дана закључења јавног конкурса, расписује се нови јавни конкурс.

У конкретној правној ствари, што се тиче додатног услова у погледу радног искуства учесника јавног конкурса, који је прописан одредбом члана 53. став 2. Закона о ученичком и студентском стандарду, да кандидат мора да има најмање 5 година рада у области образовања и културе, умешач Драгана Петковић је као доказ о испуњености наведеног услова доставила уверења и потврде и то: Факултета за менаџмент Интернационалног универзитета у Брчком од 03.08.2017. године, фирме "WI-FI" ДОО Загреб и Института за менаџмент људских ресурса Србије. С тим у вези, из потврде Интернационалног универзитета у Брчком од 03.08.2018. године, која потврда на основу Уговора између Србије и Црне Горе и Босне и Херцеговине о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима од 24.02.2005. године, који је ступио на снагу 09.02.2006. године и Уговора између Републике Србије и Босне и Херцеговине о изменама и допунама Уговора између СЦГ и БиХ о правној помоћи у грађанским стварима од 26.02.2010. године, ступио на снагу 10.02.2011. године, не подлеже легализацији, утврђено је да је умешач Драгана Петковић била радно ангажована за потребе Факултета за менаџмент Интернационалног универзитета у Брчком-Дистрикт БиХ, на пословима неформалног образовања одраслих и као дописни консултант, и то у периоду од 16.01.2012. године до 30.09.2016. године. Из потврде Института за менаџмент људских ресурса Србије, утврђено је да је Драгана Петковић била радно ангажована од стране овог института-Сектор за сертификацију и образовање, на позицији развоја неформалног образовања одраслих као стручни и дописни консултант и предавач. Време ангажовања је од новембра 2013. године до октобра 2016. године, односно за време трајања реализације Пројекта развоја неформалног образовања одраслих, а у складу са

спецификацијом и описом посла позиције које заузима и Планом ангажовања. Из потврде фирме "WI-FI" DOO Загреб, која потврда представља страну, нелегаллизовану и непреведену исправу, утврђено је да је Драгана Петковић у овој фирми пружала услуге "pripreme i provođenja edukacijskih programa u sklopu partnerskih suradnji u oblastima sjeloživotnog obrazovanja, edukacija i neformalnog obrazovanja". С тим у вези, по ставу Апелационог суда, током првостепеног поступка није доказано да је учесник конкурса за избор и именовање директора Студентског културног центра у Нишу, Драгана Петковић, испуњавала услов прописан одредбом члана 53.став 2. Закона о ученичком и студентском стандарду, по коме кандидат мора да има најмање 5 година рада у области образовања и културе. Наиме, поменути услов из наведеног члана Закона, подразумева да кандидат који конкурише за функцију директора Студентског културног центра мора да има најмање 5 година континуираног и ефективног рада у области образовања и културе, што се из достављених потврда не може утврдити. Наиме, из потврде Интернационалног универзитета у Брчком од 03.08.2017.године произилази да је Драгана Петковић код овог Универзитета била ангажована у периоду од 16.01.2012.године до 30.09.2016.године, док је на Институту за менаџмент људских ресурса Србије иста била радно ангажована у периоду од новембра 2013. године до октобра 2016. године. Из наведеног даље произилази да је Драгана Петковић у периоду од новембра 2013. године до краја септембра 2016. године свој рад из области образовања и културе обављала истовремено у две различите институције и у две различите државе, што доводи у сумњу континуираност таквог рада, при чему иста није доказала да ли је код поменутих институција у целокупном периоду стално обављала рад или је била повремено ангажована на основу различитих врста уговора (ауторски уговор, уговор о делу и слично). Ово утолико пре ако се има у виду да се из природе и описа послова Драгане Петковић у наведеним институцијама-неформално образовање одраслих и дописни консултант, не може утврдити да ли је у питању стално или повремено радно ангажовање. При том, именованој је радно ангажовање на Институту за менаџмент људских ресурса Србије ограничено за период трајања реализације Пројекта развоја неформалног образовања одраслих, а у складу са спецификацијом и описом посла позиције које заузима и Планом ангажовања, која чињеница указује на закључак да је Драгана Петковић на овом Институту обављала послове само у одређеном временском периоду, ради релаизације одређеног пројекта. Имајући у виду наведено, правилно је првостепени суд поништио решење Владе Републике Србије 24 бр. 119-6395/2017 од 06.07.2017. године. Због наведеног, неосновани су жалбени наводи тужене и умешача на страни тужене којима се указује да је цео изборни поступак правилно спроведен и да је кандидаткиња Драгана Петковић испуњавала све прописане услове за именовање на функцију директора Студентског културног центра у Нишу. Неосновани су и жалбени наводи тужене да тужилац није имао правни интерес за вођење ове парнице имајући у виду да је истекао рок на који је побијано решење било донето. Ово због тога што је поред тужиоца, једини учесник на конкурсима била умешач на страни тужене, Драгана Петковић, те није постојала могућност избора неког трећег кандидата у случају да је поступак избора спроведен у потпуности у складу са законом.

Неосновано су и жалбени наводи тужиоца који се односе на одлуку о трошковима поступка јер је иста донета правилном применом одредби чланова 153. и 154. Закона о парничном поступку, а све у складу са важећом АТ и ТТ. Трошкове вођења поступка пред Управним судом, тужилац је у одређеном, законом прописаном року, могао да остварује пред тим судом.

Са изнетих разлога, применом одредбе члана 390. и члана 401. тачка 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци пресуде.

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, дана 02.03.2023. године, 39Гж1 бр.3449/2022

Председник већа - судија
Тања Ристић, с.р.

Тачност преписа потврђује
Управитељ судске писарнице

